

Сторінки життєпису педагога й науковця

Савченко Любов Григорівна народилася 14 липня 1949 року в селі Бригадирівка Ізюмського району Харківської області.

Закінчивши школу, у 1968 році вступає до Харківського державного університету на філологічний факультет відділення української мови та літератури. Закінчує навчання 1973 року, одержавши диплом із відзнакою.

Після навчання працює вчителем української мови та літератури в середній школі № 38 м. Харкова. Із 1976 року починає працювати в Харківському університеті спочатку лаборантом, потім викладачем.

1985 року закінчує аспірантуру на кафедрі української мови, а 1986 року захищає кандидатську дисертацію «Семантичні зміни в українській поетичній лексиці радянського періоду» і працює на посаді старшого викладача, доцента, нині – професор кафедри української мови. Читає навчальний курс «Сучасна українська літературна мова (фонетика, лексикологія, фразеологія)», веде науковий семінар «Семантика поетичного слова». Керує аспірантами й пошукачами.

З 1993 до 1996 року очолює кафедру українознавства Харківського обласного інституту вдосконалення вчителів.

З 1990 року і до сьогодні працює за сумісництвом на кафедрі культурології Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого.

Секретар спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій за спеціальністю 10.02.01 – українська мова. Голова журі обласного етапу Міжнародного конкурсу української мови імені Петра Яцика.

Любов Савченко є автором низки наукових розвідок, присвячених питанням семантики поетичного слова, стилістичним явищам сучасної української мови, а також підручників, навчальних посібників, словників.